

ledning til, at det kunde gaa igennem Tinget uden Udvalg, vil jeg henstille til Overvejelse, om det er rigtigt direkte at udelukke udenlandske Forsikringselskaber fra ogsaa at kunne komme i Betragtning. Sagen er nemlig den, at det jo dog er overladt til Finansministerens Skøn, hvorvidt han overhovedet vil give et Selskab Autorisation til at indtræde som Kautionist for de paagældende Embedsmænd, og han vil derfor altid have det i sin Magt, hvis han ikke ønsker andre end indenlandske Selskabers Garanti, at nægte Autorisation til udenlandske Selskaber. Hertil kommer, dels at der jo ellers ikke gøres Forskel her til Lands mellem indenlandske og udenlandske Selskaber, og dernæst, at Udtrykket „at Selskabets Bestyrelse har sit Sæde her i Riget“, ikke forekommer mig ganske udtømmende, thi et Selskab har jo altid en Bestyrelse her i Riget, selv om det kun er en befuldmægtiget Agent; der kunde altsaa rejses Tvivl om, hvad der skal forstås ved Udtrykket. Jeg har forstået, at det er Lovforslagets Mening, at Selskabets Direktion, dets Overbestyrelse skal have sit Sæde her i Riget og i saa Tilfælde vil det falde sammen med, at det skal være et her i Landet hjemmehørende Selskab. Jeg vil her erindre om, at vi her i Tinget nylig have vedtaget et andet Lovforslag, hvori der ogsaa fandtes Bestemmelser om Indførelse af autoriserede Forsikringselskaber, hørende under Indenrigsministeriet, og i hint Lovforslag er det ikke blevet fastslaaet, at kun indenlandske Selskaber skulle kunne erholde en saadan Autorisation. En anden Forskel mellem det foreliggende Lovforslag og det Lovforslag, jeg nylig hentydede til — Lovforslaget om Arbejdernes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde — er den, at det der ikke forlangtes, at de gensidige Forsikringselskaber ligesom Aktieselskaberne skulle indskyde i Statskassen et Beløb af en saadan Størrelse og i saadanne Værdipapirer, som Ministeren nærmere maatte bestemme, idet man mente, at naar Ministeren havde overbevist sig om, at der var truffet betryggende Bestemmelser med Hensyn til Medlemmernes solidariske Ansvar, var det unødvendigt at fordrø Indskydelse af Værdipapirer i Statskassen, eftersom den gensidige Ansvarlighed maatte siges at træde i Stedet for en saadan Sikkerhed. Jeg er ikke sikker paa, som man ikke, naar man i det hele gaar til at indføre gensidige Forsikringselskaber her i Landet — noget, som vistnok er tidsvarende — burde søge at bringe de Bestemmelser, der saa skulle gælde for saadanne Selskaber i de forskellige Forsikringsarter, i Overensstemmelse med hin-

den, selv om de i visse Forhold maatte foretages under et Ministerium og i andre Forhold under et andet Ministerium. Jeg tror nok, det vilde være ret heldigt, om der blev Ensartethed i disse Bestemmelser, naar der ikke foreligger særlige Grunde til at foretage nogen Afvigelse, hvad jeg ikke skønner der foreligger i nærværende Tilfælde. § 2 staar, at det Selskab, der „ønsker“ at opnaa Finansministerens Anerkendelse, i Statskassen maa indskyde et Beløb af en saadan Størrelse og i saadanne Værdipapirer, som Finansministeren nærmere maa bestemme. Jeg forstaar dette saaledes, at det er som Betingelse for at opnaa Anerkendelse, at Selskabet skal indskyde dette Beløb. Det er muligvis kun en redaktionel Indvending, men det er jo dog ikke, naar Selskabet fremsætter Ønske om at faa Anerkendelse, at det skal indskyde Beløbet. Det er jo en Betingelse, som Finansministeren stiller for Anerkendelsen, at der skal indskydes dette Beløb, altsaa ikke en Betingelse, som vedkommende Selskab skal opfylde, naar det fremsætter Ønske om at faa Anerkendelsen. Jeg mener, at dette Lovforslag egner sig i særlig Grad til Fremme, og at det ganske sikkert er et betydeligt Fremskridt og uden Betænkning kan vedtages i vore Dage, da Forsikringsvirksomheden har faaet en saa overordentlig stor Udvikling, at der ikke for Statskassen er nogen som helst Anledning til at nægte Afgang til Sikkerhedsstillelse gennem Forsikring i Stedet for den betydelig mere byrdefulde og kostelige Sikkerhedsstillelse ved Værdipapirer. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget paa det bedste, og, for saa vidt det maatte blive henvist til et Udvalg, henstille til det paagældende Udvalg, hvorvidt det paa de Punkter, jeg har haft Lejlighed til at udtale mig om, skulde finde Anledning til at foretage nogen Forandring.

Finansministeren (Vöttichau): Da jeg heller ikke ved, om Lovforslaget skal i Udvalg eller ej, vil jeg straks besvare de Bemærkninger, der fremsat fra det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen). Naar der i Lovforslaget ikke medtages de i Udlandet værende Selskaber — thi det er Meningen med Lovforslaget — ligger det i, at den dertil sigtende Bestemmelse er tagen ud af Landstinget, som ønskede at begrænse Lovforslaget til at omfatte de her i Landet bopæddende Selskaber. For mig stod det saadan — og derfor havde jeg oprindeligt sat den paagældende Bestemmelse ind i Lovforslaget — at det i alt Fald var godt at holde sig en Konkurrence aaben med de